

BEHÇET NECATİGİLİN ÇOCUKLUK HEVESİ: VARLIĞIN NEFESİ

Mehmet Can DOĞAN

Behçet Necatigil (1916-1979), varlığını yazıda veya yazarak hissetmiş bir şairdir. Bu ontik durum, daha çocukken belirir. Henüz 10’lu yaşların başındayken kendisi ne kadar farkındadır bilinmez ama kitapları yayımlanmış bir şair olarak edebiyat dünyasında kabul gördüğü zamanlarda, yazı ile kurulan ilişkinin yalnızlığı aşma çabası olduğunu ifade eder. İki yaşında öksüz kalan ve bir yıl sonra üvey anne ile karşılaşınca çocukluğu anneanesi ile “baba evi” arasında geçen Necatigil, çok sonraları bu yılların üzüntü kaynağı olduğunu vurgular. Onunla ölümünden hemen hemen bir yıl önce *Beyler* adlı kitabı merkezinde yapılan söyleşide Selim İleri’nin “Çocukluk dediniz, rahat mı geçti çocukluğunuz?” sorusunu, “Acılı geçti.” diye cevaplar; aslında hatırlamak istemez çocukluğunu, bu yüzden kestirip atar.¹ 1969’daki bir söyleşide de ilk şiirlerini “nasıl bir ortamda yazdığımı” açıklarken yukarıda belirlediğim ontik durumu işaret edercesine şunları söyler: “Ortaokuldayken gizli gizli defterlerde. Lise onuncu sınıftaydım basılı ilk şiirim *Varlık* dergisinde çıktı (1935). Ortamı acılar hazırlamış olmalı. Bir çocukluk hastalığının bilemediği bir duyarlık yardım etti herhâlde. İnsan önceleri bilincinde değildir şiirin, genellikle sanatın. Yirmi yaş, yirmi beş yaş bile erkendir hangi anlayışla yazdığınızı anlamaya. Otuzunda belki.”² Şiiri hazırlayan etkenin “acılar” diye belirlenmesi, duyarlılığı geliştiren yaşantıya dikkat etmeyi gerektirir.

Şairin kızı Ayşe Sarısayın, babasını anlattığı kitabında, onun çocukluk yıllarını, “anneanesinin evi ile babasının evi arasında geçen huzursuz ve

1 Behçet Necatigil, *Konuşmalar Konferanslar*, Cem Yayınları, İstanbul, 1983, s. 546.

2 Behçet Necatigil, *age.*, s. 501. Alıntıların hepsinde özgün yazım korunmuştur.

1922'de babası Necati Gönül ve
Kız kardeşi Sabahat ile

güvensiz bir [...] dönem”³ olarak saptar. Sarısayın, babalarının ablasına ve kendine karşı gösterdiği yoğun şefkat, merhamet ve sevgide, “onun kötü geçen çocukluğunun derin izleri” bulunduğunu da belirtir. Acı, huzursuzluk ve güvensizlik duygularını hazırlayan durum yalnızlıktır. Hepsine yol açan ise annenin kaybıyla oluşmuş boşluk duygusudur. İçin için derinleşen bu duygu, Küçük Behçet’i, bir şeylere tutunmaya yöneltmiş olmalıdır. 1938’de üniversite öğrencisiyken arkadaşı Tahir Alangu’ya yazdığı bir mektupta, “ebedî korkum” dediği bir duruma dikkat çekerek, “*Ebedî korkuma ebediyyen mahkûmum. Ebediyyen. Yalnızlığa mahkûm. Keşke lânete olaydım da yalnızlığa olmayaydım. Dünyada, kendimi yalnız hissettiğim nispette korkuyorum.*” der.⁴

Behçet Necatigil’in ilk kitabı *Kapalı Çarşı*’nın (1945) ilk şiiri “Yel Değirmenleri”, “Yaşamak azaptır çok zaman” dizesiyle başlar. Şiirin ilk yayın tarihi, 1941’dir. “Yaşama azabı”nı hafifleten, unutturan, dindiren veya öteleyen; yalnızlık durumunun aşılması ve yalnızlık duygusundan sıyrılmadır. Necatigil’in “ebedî korku”ya annesinin kaybıyla tutulduğu/yakalandığı söylenebilir. Kaybın getirdiği mahrumiyetleri fark ettikçe duygu derinleşmiş ve giderek algıyı belirlemeye başlamış gibidir. Necatigil, bunun henüz bilincine varmadığı bir dönemde yöneldiği yazma hevesinin kendisinde nasıl uyandırdığına ilişkin doğrudan bilgi vermez. Ancak bazı metinlerindeki dolaylı ifadelerden yazma hevesini bir çocukluk hastalığıyla gelen duyarlılığın uyandırdığı anlaşılır. Bu, tarih olarak 1927-1928 yıllarını işaret eder.

Hem İmza Hem Dergi: *Küçük Muharrir*

Şair, 1927’de Kastamonu’da Erkek Muallim Tatbikat Mektebinde ilkökul öğrenimini tamamlar; yine Kastamonu’da ortaokula başlar ama hastalık

3 Ayşe Sarısayın, “*Çok Şey Yarım Hâlâ*”, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2001, s. 19.

4 Behçet Necatigil, *Mektuplar*, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2001, s. 33.

nedeniyle eğitimini sürdüremez, İstanbul'a gelir.⁵ İzlenebilen yazma süreci de 1928'i gözetmeyi gerektirir. *Küçük Muharrir* adını verdiği ve el yazısıyla hazırladığı dergiyi, 1927'de çıkarmaya başlar. İki yılda on dört sayı⁶ yazılan ve arkadaşlar arasında dolaşımda tutulan *Küçük Muharrir*'de sadece Necatigil'in *kalem / kanat alıştırmaları* yer alır. "Şimdilik haftada bir neşrolunur edebî, mizahî gazete" sunumuyla çıkarılan *Küçük Muharrir*'in "Sene: 2, Numero: 8, 12 Temmuz 1928" tarihli nüshasında "intişar tarihi: 17/10/1927" olarak görünür. Bu ilk döneminde, "onar sayfalık iki özel sayı dışında tümü dört sayfalık nüshalar halinde"dir.⁷ Behçet Necatigil, hastalıklardan kurtulunca 1931'de Kabataş Lisesinin orta ikinci sınıfına kaydolar ve 20 Haziran 1932'de *Küçük Muharrir*'i yeniden çıkarır. Belki de alfabe değişikliği yüzünden yayını kesintiye uğrayan dergi, "bu kez yeni harflerle yayımlanmaya başla[r] ve bir yaz boyunca on iki sayı çıktıktan sonra, okuyularına veda ederek yaşamına son ver[ir]."⁸

Yalnızlığı ve onun getirdiği korkuyu yazıyla aşmaya çalıştığını söyleyebileceğimiz Behçet Necatigil, bir hevesle giriştiği çocukluk yazılarını asla unutmaz. Bu, *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü* adlı bir başvuru kitabı da hazırlayan şairin yazma tutkusunu işaret etme titizliğiyle ilgili olduğu kadar duyarlılığa sahip çıkma olarak da yorumlanabilir. 1927-1932 arasındaki *Küçük Muharrir* deneyimi ve 1931'de başlayıp şairin lise öğrenimine geçtiği 1933'e kadar süren "Küçük Muharrir" imzalı *gazete yazarlığı* dönemi, psikolojik dayanak bulmanın yanı sıra onun yazma becerisini geliştirmesinde şüphesiz ki önemli bir katkı sağlamıştır.

Bazı şair ve yazarlar, değil çocukluk yazılarını gençliklerinde yazdıklarını bile hatırlamak istemez; onları unutmayı tercih eder hatta unutturmaya çalışır. Necatigil onlardan değildir. Edebiyata ilgisinin nasıl başladığı yönündeki soruları cevaplarken "Küçük Muharrir Dönemi"ni milat olarak belirleyip ayrıntısıyla anlatır. Örneğin

1930'da Ortaokul talebesi Küçük Muharrir (Behçet Necatigil)

5 Behçet Necatigil, *Konuşmalar Konferanslar*, s. 442.

6 Behçet Necatigil, *age.*, s. 443.

7 Behçet Necatigil, Hazırlayan: Elçin Yahşi, *Dönemli Yayıncılık*, İstanbul, yty, s. 14.

8 Behçet Necatigil, Hazırlayan: Elçin Yahşi, s. 15; Behçet Necatigil, *Konuşmalar Konferanslar*, s. 443.

Kabataş Lisesi talebelerinden Behçet Bey ödülünü alırken

bir söyleşide şunları söyler: "1931-1933 arası *Akşam Gazetesi*'nin haftalık *Çocuk Dünyası* sayfasında *Küçük Muharrir* imzasıyla manzum, mensur, hikâye, fıkra, şiir yayımladım. Gazetenin o sayfasını idare eden İskender Fahrettin Sertelli, telif ücreti olarak her yazıma bir kutu bonbon veya bir büyük paket çikolata verirdi. Bu çocukluk heves ve faaliyetleri, 1933'te liseye geçmemle

birdenbire bir değişiklik geçirdi." Necatigil, andığı yıllarda başka dergilere de "Küçük Muharrir" imzasıyla manzum ve mensur metinler göndermiştir. Ama vurguladığı gibi, *Akşam* gazetesinin "Çocuk Dünyası" sayfasındaki yeri bambaşkadır; gazetenin kadrosundaki bir yazar gibi görünür. Necatigil, her ne kadar hem *Küçük Muharrir* "gazete"sini hem de bu imza ile yayımladığı yazıları yazma sürecinin miladı olarak ansa da bunlara edebî metin değeri atfetmez. Öyle ki manzum metinlerini, sadece bir söyleşisinde "şiir" diye anar; bunun da bir değer ifadesi değil söyleyiş alışkanlığının getirdiği bir kullanım olduğu anlaşılır. Necatigil, edebî metin değerinde *yayımlanan ilk şiirinin Varlık* dergisinin 1 Ekim 1935 tarihli 54. sayısında çıkan "Gece ve Yas" olduğunu vurgular. Şair, bu şiirini de kitaplarına almamıştır.

Bir şairin 15-17 yaşlarında yazıp yayımladığı metinlere edebî değerden öte onun yazma sürecindeki işlevleri gözetilerek yaklaşmak, en azından Necatigil özelinde, doğru bir tavidir. Bununla birlikte, yazma hevesinin uyanması ve kendine alan açması, alan araması yönünden Necatigil'in deneyimi, örnek bir durumdur. Ayrıca bu metinler, şairin kişiliğini ve algısını hazırlayan süreci görmede, izlemede de göstergesel bir değer taşırlar. Aşağıda onun bazı metinleri değerlendirilirken görüleceği üzere, "Küçük Muharrir dönemi", şairin moral yönünden değerler oluşturmasını hazırladığı gibi edebî yönden de metin bilgisini tanınmasının yollarını açmıştır.

9 Behçet Necatigil, *Konuşmalar Konferanslar*, s. 443.

Behçet Necatigil, *Akşam* gazetesinde çıkan manzum metinlerinde gerçekten de “Çocuk Dünyası”nın merakını, algısını, bilgisini gözetir ve yansıtır. Örneğin, “Mektep” adlı metinde, öğretilmiş düşünceler, manzum olarak ifade edilir. Bununla birlikte, kurulan anlam dünyası içinde belli bir anlam çeperi oluşturan sözcüklerle düşünülmüş olması dikkat çekicidir. Metinde sözcüklerin ses uyumunu, mânî şiir formunun hızlı ölçüsü ve kafiyesi sağlarken anlam bütünlüğünü de “yuva, kuş, hava, cıvıltı, ev, yavru” sözcüklerinin uyumu tutmaktadır. Çocuk algısıyla ve metnin işlevli olması gerektiği yönündeki bilginin yönlendirmesiyle metin, mesaj vurgulanarak tamamlanır:

*“Büyüyünce hepimiz
İnsan olalım diye
Alırız bu yuvadan
Güzel ciddî terbiye!..”*¹⁰

“Arkadaşlar” başlıklı manzumesinin “Çocuk Şiirleri” adı altında yayımlanması, manzum metinlerinde bir düzey gözettiğinin işaretidir. Nitekim “Arkadaşlar”, *öğrenci ahlakının* yerleştirilmesini gözeten sıradan bir metindir.

“Manzum Hikâye” olarak sunulan “Üç Hırsız”, dramatik kuruluşuyla ve uzun solukluluğuyla diğer metinlerinden ayrıldığı gibi, Küçük Muharrir’in 8’li hece ölçüsü içinde kıvrak bir dil geliştirmesi ve kafiyelerindeki arayışla da öne çıkar. İçerik yönünden diğer metinlere benzeyen “Üç Hırsız”da¹¹, bir yolcuyla zulmederek soyan ve sonra para hırsıyla birbirinin kanına giren üç hırsızın ölümü anlatılır. Metnin “zulüm ve kötülük karşılıksız kalmaz” şeklindeki mesajı, yine sonda ve kıssadan hisse olarak iletilir:

*“Birbirlerini gizlice
Yok etmek istiyorlarmış:
Allah üçünü öldürüp
Yolcunun ahını almış...”*

25 Ağustos 1932 tarihli *Akşam* gazetesinin “Çocuk Dünyası” sayfası, Küçük Muharrir’in üç farklı türde yazısını içermesiyle dikkat çekicidir. “Çevirilen Manevra” başlıklı küçük hikâyede, öğrenci iki arkadaştan birinin cimriliği, arsızlığı ve “açıkgözlülüğü” anlatılır. Bu, çocuk Behçet’in kırıngın-

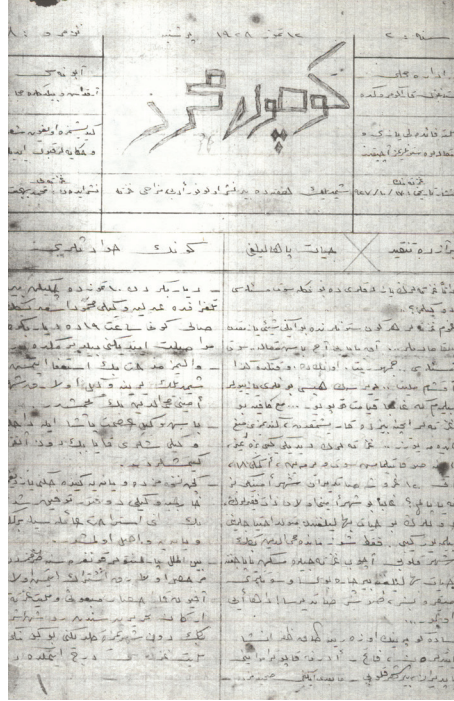
10 Küçük Muharrir, “Mektep”, *Akşam*, 4 Şubat 1932, s. 12.

11 _____, “Üç Hırsız”, *Akşam*, 25 Ağustos 1932, s. 12.

lğını taşıyan bir metindir sanki; içerlemenin dramasıdır. “Sebzelerin Dili” başlıklı manzum metin, Küçük Muharrir’in soyutlama çabasının ürünüdür. Benzer başka metinler de yazdığı için örnek olması bakımından bu aktarılabilir:

“Sebzelerin Dili

Bakla
Müjdelerim ilkbaharı..
Bezelye
Çiçeğim var sarı sarı,
Fasulye
Yazın kışın yenirim hep!..
Türlü
Olduk bir muhtelit mektep!..
Patates
Beni çirçirçiplak soyarlar..
Patlıcan
Karnıma her şeyi koyarlar..
Bamya
Sofu der, rengimi gören!
Biber
Ağzınızı yakarım ben!..
Kabak
Cildim beyaz, tıpkı yanak,
Ispanak
Yağ isterim; çanak çanak..
Pırasa
Ak saçlı bir ihtiyarım..
Enginar
Var benim de kılçıklarım..
Lâhana
Gözüdürüm yağınca kar..
Nohut
Ufacık bir göbeğim var!..”

Küçük Muharrir gazetesinin Arap Harfleriyle ve el yazısıyla çıkarılan 8. sayısı

Anılan sayfadaki üçüncü metin, “Talebe Yazıları” diye sunulmuş “Renkler” başlıklı bir denemedir. Gazetedeki diğer metinlerden duyusu ve yaklaşımıyla hemen ayrılan “Renkler”de, “Bence renklerin kâinatın ruhudur” diyen Küçük Muharrir, renklerin yeryüzünü yaşanır kıldığı düşüncesinden

hareket ederek hayatın onlarla katlanılır olduğunu belirginleştirir. Bu deneme, çocuk Behçet'in yalnızlığını, mahzunluğunu duyurması ve hayata bakışını renk sembolüyle yansıtması bakımından önemlidir. Şair, tutkun olduğu renkleri anlatırken mahzunluğunu, yalnızlığını ve duyusunun rengini de dışa vurur; ayrıca annesini renk üzerinden yansıtırken içli bir çocuk olarak özlemini ve ihtiyacını da dile getirmiş olur:

“Ben, zulmetin dolayısıyla huzur ve sükûnun timsali olan siyahı diğer renklerden daha çok severim. Bu rengi uzun seyir edersen dimağımın bir an olsun dinlendiğini, meşgul olduğu şeyleri unutarak yeni bir âleme daldığını hissederim.

Çok defalar sıkıntılı anlarımda muhtaç olduğum teselliye gecenin karanlığı ile siyahlanmaya başlamış duvarlarda bulurum.

Böyle anlarımda siyah renk benim müşfik bir dert ortağımdır. Kaderime iştirak eder, matem elbiselerini giyerek beni teselli etmeye koşar, etrafımı sessizce sarmaya başlar. Bu esnada sükûna alışan ruhumdaki sıkıntının zail olduğunu ve belirsiz bir neşe ile şarkı söylemeye başladığını sezerim.

Altına benzediği için maddi bir hırsı temsil ettiği söylenen sarı renk bence çok kutsidir. Bu rengin pırıltıları bana maziden kalmış acı fakat aziz bir yokluğu hatırlatır... Henüz iki yaşında iken ölen annemin sarı saçlarının aksini sarı renk üzerinde görür gibi olurum.”

Küçük Muharrir, bazı düzyazı metinlerinde “kıssadan hisse” denebilecek minik hikâyeler anlatır veya temsiller getirir. Örneğin “Kristof Kolombun Yumurtası”nda¹², Kolomb’un Amerika’yı keşfi sonrasında yaşandığını belirttiği bir olayı anlatıp bundan bir mesaj üretir. “Önemli veya değerli bir şeyin herkes tarafından yapılabilecek olması, onu ilk kez yapan kişinin sıradanlaştırılmasına gerekçe olamaz.” mesajı, bu anlatımdan çıkan sonuçtur.

Akşam gazetesindeki ilk metinlerinden olan “Akıllı Serçe”de¹³, “Karga ile Tilki” fablını, figürleri değiştirerek ve tersyüz ederek yeniden kurgular. Serçe, aklını kullanarak kedinin elinden kurtulur ve onu sersem duruma düşürür. Metinden çıkarılacak mesaj, kurnazlık karşısında uyanık olmak gerektiğidir.

12 Küçük Muharrir, “Kristof Kolombun Yumurtası”, *Akşam*, 24 Kânunuevvel 1931, s. 10.

13 _____, “Akıllı Serçe”, *Akşam*, 10 Kânunuevvel 1931, s. 10.

Fabllar, masallar veya 1920'lerle 1930'ların dergilerinde bir yayım şablonu gibi beliren bilim ve teknikle ilgili yazılardan edinilen bilgilerin çocuk zihninde dönüştürülerek yeniden kurgulandığı metinler olması bakımından Küçük Muharrir'in yazdıkları dikkat çekicidir. Okuduğu, dinlediği veya gördüğü bir olayı yazılı olarak hikâyeleştirmesi; bunu yaparken de metne hem zekânın işareti olan mizah duygusu katması hem de bilinç geliştirmeye yönelik biçimde bir mesaj yüklemesi, onun çabasını değerli kılar.

“Leylek ve Çocukları”¹⁴ başlıklı minik hikâyesinde Küçük Muharrir, yavruları alevler içinde kalan ve onları kurtaramayacağını anlayan bir leyleğin kanatlarını yavrularının üzerine gererek onlarla çıtır çıtır yanışını anlatır. Sevgide yok olmanın hikâyeleştirildiği bu metinde, leyleğin ebeveyn kimliğinin belirtilmemesi, öksüz Necatigil'in tutumunu ilginç kılar.

Behçet Necatigil, *Akşam*'da “Behçet Edip” imzasıyla da görünür. Gazetenin “Kari'lerimizin Mükâfatlı Fıkraları” sütunundaki “394.”¹⁵ fıkra onundur. Bu fıkradaki hikâyeyi bir yerden okumuş veya dinlemiş midir bilinmez. Bunun sütundaki diğer fıkralardan soyutlama özelliğiyle ayrıldığı rahatlıkla fark edilir. “Behçet Edip”, hem bu hem de başka bir yazısıyla “mükâfat”ını almıştır. Tespit edebildiğim kadarıyla *Akşam* gazetesiyle ilişkisi de bir bulmacaya verdiği doğru cevabın ödüllendirilmesi sonrasında kurulmuştur. 2 Eylül 1930 tarihli *Akşam* gazetesinin “Hediye Kazanan Kariler” listesinde “Karagümrük[ten] Behçet Edip B[ey].” de vardır. Bir “kartpostal” hediye edilen Behçet Edip Bey'in cevabını Karagümrük'ten göndermesi, hazin bir durumu bildirir. Anneannesinin evindeki yalnız çocuk, “14 Ağustos 1930 tarihli resimli bulmacayı doğru” çözümlenerek gazeteye göndermiştir.

Behçet Necatigil, sonraki yıllarda da bulmacaları doğru çözümlenerek gazetedden hediyeler alır. Bunlardan en değerlisi, bir saattir. Bu değerli hediye, belki de onun basındaki “Behçet” imzalı ilk yazısına ve bir gazetede basılmış ilk fotoğrafına ulaşmamızı da hazırlar. “Kabataş Lisesi”nden Behçet, “kazandığı saatin hikâyesi”ni anlatmaya kendini “talihsiz” diye sunarak başlar; ardından da değerli bir hediye kazanmış olmanın heyecanıyla saatini nasıl teslim aldığını aktarır. Şu cümleler, onun anlatımdaki dil kullanma becerisini örneklemek için anılabilir: “- Saatiniz hazır... dediler. Ve uzaktan bir

14 Küçük Muharrir, “Leylek ve Çocukları”, *Akşam*, 25 Şubat 1932, s. 12.

15 Behçet Edip, *Akşam*, 5 Kânunuevvel 1931, s. 8.

saat gösterdiler: Pırıl pırıl yanan ve şırl şırl bir su akıntısına benzeyen tık taklarla işleyen şık bir saat...¹⁶

Gazetenin aynı sayfasında “Kabadaş lisesinden K. M.” imzasını taşıyan “Tramvay Pasoları” başlıklı bir fıkra da vardır. “K. M.” rumuzlu bu fıkrasında Küçük Muharrir, “talebenin dertleri” arasında gördüğü indirimli toplu taşımının yaygınlaştırılarak yaşı büyük olan öğrencilere de ucuz hizmet verilmesi için ilgililerin dikkatini çeker. Böylece büyük ödül kazanan Kabataş Lisesinden bir öğrenci, sosyal sorumluluk üstlenen bir birey olarak konuşur.

Küçük Muharrir, “Çocuk Dünyası” sayfasında hikâyeleriyle de görünür. Bunlar da mesaj iletme kaygısıyla yazılmış metinlerdir. Yukarıda da belirtildiği gibi, geleneksel metinlerdeki kıssadan hisse çıkarma çabasıyla biçimlenen metinlerden biri, “Hiddet Fenadır”¹⁷ başlığını taşır. İki arkadaşın uzun bir yolculukta başlarından geçen bir olay üzerinden geliştirilmiş metinde, kızgınlığın kişilere zarar verdiği mesajı iletir. Metnin mesajı sonuçta bir beyitle vurgulanır. Bu da bir “müftü”nün oğlu olan Behçet Necatigil’in erken yaşta hangi metinleri okuduğunun göstergelerinden biri olarak değerlendirilebilir.

“Hiddet Fenadır”ın bittiği yerden “Cevaplı Bilmeceler” başlığı altında imzasız bir yazı başlar. Küçük Muharrir’in başka sayılarda aynı başlık altında “bilmeceler”i de çıkmıştır. Bunlarda, bir zekâ parıltısı fark edilir. Somutlaştırmak üzere, şunlar anılabilir:

S- Beş dakikada devri âlem ne ile mümkündür?

C- Harita üzerinde parmak gezdirmekle..

S- İsminden memnun olmayan hayvan hangisidir?

C- Kaz.. Çünkü zavallının ismi aptallara karşı kullanılır.

S- Tedavisi mümkün olmayan hastalıkların devası nedir?

C- Ölüm..”

Bilmecelerdeki espri arayışının benzerine, Küçük Muharrir imzalı “Şen Fıkralar”da da rastlanır. Bunlar, sadece sözü değil, aynı zamanda olayı da içermesiyle belli bir kurguyu haber verir.

Küçük Muharrir’in Almancadan bazı çevirileri de yayımlanır *Akşam*’da. Bunların çoğu, fabl ve masala yakın hikâyeli metinlerdir. Çeviri metinler,

16 Behçet, “Kazandığım Saatin Hikâyesi”, *Akşam*, 30 Haziran 1932, s. 12.

17 Küçük Muharrir, “Hiddet Fenadır”, *Akşam*, 11 Şubat 1932, s. 12.

kurgularının yanı sıra Behçet Necatigil'in Almancaya çalışmasını ve kendi hikâyelerindeki yapı ile anlamı hazırlayan yönlendirici bir işlevde bulunmuş olmalarıyla da anılmalıdır. Bu tür metinlerden "Satıcı ve Fare"¹⁸, iyiliğin karşılıksız kalmayacağı, masalsi bir atmosferde anlatılır. Metnin ilettiği mesaj, Küçük Muharrir'in moral değeri vurgulama çabasını gösterdiği kadar kendinin de bu ve benzeri değerleri içselleştirme sürecinde bulunduğunu işaret eder.

Sonuç

Behçet Necatigil'in Küçük Muharrir imzasıyla yayımladığı metinler; onun çocukluğunda neler okuduğunu, okuduklarını nasıl dönüştürdüğünü veya dönüştürmeye çabaladığını, kişiliğini kurmaya çalışırken nerelerden beslendiğini, yazı pratiği kadar yazma bilinci ve terbiyesini nasıl edindiğini, manzum metinlerdeki yapısal özellikleri nasıl kavradığını ve uygulamaya giriştiğini, yazıyı bir varoluş alanı hâline nasıl getirdiğini göstermeleriyle bir şairin başlangıcını görmek bakımından önemlidir. Ayrıca metinlerin yer aldığı yayın organını takip ederek bir okuma kültürü edinildiğini de göz önünde bulundurmak gerekir. Kısaca, hem *Akşam* gazetesindeki hem de o yıllarda yayımlanan bazı dergilerdeki "Küçük Muharrir" imzalı metinlerin gösterge değeri yüksektir.

18 Küçük Muharrir, "Satıcı ve Fare" (Almancadan), *Akşam*, 30 Mart 1933, s. 12.